

Patent dodatkowy
do patentu

Zgłoszono: 02.II.1963 (P 100 663)

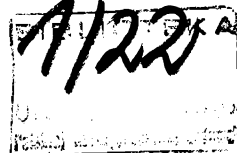
Pierwszeństwo: 03.XII.1962 Niemiecka
Republika
Demokratyczna

Opublikowano: 26.VI.1965

Kl. 8h, 1

MKP 006

UKD

Współtwórcy wynalazku: Hans Petrich, Waldfried Schubert, Helmut
Seltz, Georg Wagner

Właściciel patentu: VEB Linoleumwerk Kohlmühle, Kohlmühle (Nie-
miecka Republika Demokratyczna)

Sposób wytwarzania wykładziny podłogowej

1 Wynalazek dotyczy sposobu wytwarzania wykładziny podłogowej z folii z polichlorku winylu i bituminizowanej tektury, przy zastosowaniu spajania ze sobą kilku warstw i impregnowania.

Znany jest sposób wytwarzania wykładziny podłogowej, polegający na tym, że bituminizowaną tekturę smaruje się masami pokostowymi, drukuje i pokrywa powłoką lakieru nawierzchniowego. Wytworzona w ten sposób wykładzina ma jednak szereg wad, a mianowicie powierzchniowa powłoka lakieru zużywa się szybko i znajdujący się pod nią nadrukowany wzór ulega zniszczeniu. Wykładziny takie można wytwarzać tylko o ograniczonej szerokości, toteż znajdują one zastosowanie wyłącznie na chodniki. Poza tym tego rodzaju wykładziny wymagają stałej pielęgnacji przy użyciu znanych środków do nadawania połysku i woskowania.

Sposób według wynalazku umożliwia wytwarzanie wykładziny podłogowej pozbawionej opisanych wad. Sposób ten polega na tym, że tekturę, zwłaszcza surową tekturę wołokową lub filcową, nasycą się bitumem i równocześnie, względnie po zakończeniu procesu bituminizowania, pokrywa ją na dolnej stronie ochronną warstwą. Pokrywanie to wykonuje się za pomocą nawalcowywania, smarowania lub natryskiwania środka, który otrzymuje się przez zmieszanie w jednakowym w przybliżeniu stosunku wagi-
20 wnym krzemianu sodowego, kaolinu, nieorganicz-

2 nych barwników i około 20%-ego roztworu wodnego metylocelulozy. Podczas procesu bituminizowania, względnie po jego zakończeniu i po utworzeniu na dolnej stronie tektury wspomnianej warstwy ochronnej, na wierzchnią stronę tektury nakłada się przez smarowanie, natryskiwanie lub nawalcowywanie, silnie przyczepną powłokę, składającą się z mieszaniny, która na 100 części wagowych zawiera 30—50 części chlorku winylidenu w postaci 50%-owej zawiesiny koloidalnej, około 6 części soli kwasu poliakrylowego, 25—40 części węglanu wapnia, około 6 części chloroparafiny, około 1 część stabilizatora i około 15 części apretury. Na wierzchnią stronę tak obustronnie przygotowanej tektury nakłada się następnie miękką folię z polichlorku winylu i spawa w znanym urządzeniu do spajania kilku warstw. Folia ta może być przezroczysta, marmurkowata lub pokryta jednobarwnym, względnie wielobarwnym drukiem, przy czym kładzie się ją zadrukowaną stroną do wewnątrz.

Wykładzina podłogowa, otrzymana sposobem według wynalazku, jest odporna na działanie wody, daje się łatwo myć wodą z mydłem, można ją wytwarzać o dowolnej szerokości, a trwałością znacznie przewyższa znane wykładziny z bituminizowanej tektury.

Sposób według wynalazku jest bliżej opisany w poniższym przykładzie.

3

Przykład. Surową tekturę wojłokową nasycono bitumem B 45 i na dolnej stronie pokryto warstwą ochronną, otrzymaną przez natryskiwanie mieszaniny, która na 100 części wagowych zawierała po 25 części kaolinu, krzemianu sodowego, 5
nieorganicznego barwnika i 20 %-ego roztworu wodnego metylocelulozy. Następnie wierzchnią stronę tej tektury pokryto warstwą mieszaniny, 10
zawierającej na 100 części wagowych 37,75 części chlorku winylidenu w postaci 50 %-owej zawiesiny koloidalnej, 6 części poliakrylanu sodowego, 31 części węgla wapnia, 6 części chloroparafiny, 1,25 części stabilizatora oraz 18 części apretury. Tak przygotowaną tekturę spawano na kalandrze z przezroczystą folią, zawierającą na 100 części 15
wagowych 62 części sproszkowanego polichlorku winylu, 29 części syntetycznego zmiękczacza, 6 części siarczanu barowego oraz 3 części nieorganicznego barwnika.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wytwarzania wykładziny podłogowej z surowej tektury wojłokowej lub z tektury

4

- filcowej, nasyconej bitumem, **znamienny tym**, że dolną stronę bituminizowanej tektury pokrywa się warstwą ochronną, otrzymaną przez zmieszanie w jednakowym w przybliżeniu stosunku wagowym krzemianu sodowego, kaolinu, nieorganicznego barwnika i około 20 %-ego roztworu wodnego metylocelulozy, a wierzchnią jej stronę powleka się warstwą o dużej przyczepności, otrzymaną przez zmieszanie na 100 części wagowych 30—50 części chlorku winylidenu w postaci 50 %-owej zawiesiny koloidalnej, około 6 części soli kwasu poliakrylowego, 25—40 części węgla wapnia, około 6 części chloroparafiny, około 1 części stabilizatora i około 15 części apretury, po czym na tę warstwę o dużej przyczepności nakłada się folię z polichlorku winylu.
2. Sposób według zastrz. 1, **znamienny tym**, że folia z polichlorku winylu jest przezroczysta lub marmurkowata, względnie zadrukowana i nakłada się ją stroną zadrukowaną do wewnątrz.